

Pláňok

1. BĀSEŮ
2. STRACH PRED VAŠINI PRIATELIMI
3. INTERVIEW SLOV. BISKUPA JĀVA KORCA
4. PĀTELE . . .
5. APOŠTOLSKĀ CESTY SV. OTCA JĀVA PAULA II.
6. VŠETKYŇ ČLEDOŇ ŮV (TAJNĚ)
7. KEDŇ NAVŠTIVISŇ JEŽISĀ
8. NEBUDE PAKUVA NĀRIA SLAMANĀ ?
9. STRETIA SON PĀRTICKŮ LĀSKU
10. ŮNYSEL APOŠTOLĀŇŇ NODLIABY NA MES. OKT.
11. DŮSOK SŇTECHU NA ROZLUČKU

RužencovĀ

MATKA

BOŽIA,

†

ORODUJ

ZA NĀS!

STRACH PRED NAŠIMI PRIATEĽMI

/Kilian McDonnell O.S.B. z knihy: Der Unruhige Christ - Probleme des Menschen von heute. 2 kapitoly vor unseren Freunden/

Keď boli v prvotnej cirkvi kresťaní katechumeni, znamenalo to, že v ich vnútri k radikálnej zmene, čo vyžadovalo i zmenu v ich živote. Že mohli už stačiť to, čím b, li i bez Krista. Nestálo už byť spravodlivý, čestný, dobrodejný. Takíni mali byť už skôr, než sa začali volať kresťanmi. Dobrý pohan je povinný už ako človek mať základné vlastnosti a snažiť sa o tieto čnosti. Kto je však pokrstený, musí robiť viac, než sa líš da od dobrého pohana. Niečo by mal týmito čnosťami pohládť, ale musí si byť vedomý toho, že stopodmnoiti, ktorý sľoží pre dobrého pohana, pre neho, ako pre kresťana sa už nehodí. Pokrstený človek žije vo svete, ktorý neprikladá kresťu a dokonca ani Kristovi žiadnu cenu. Žije vo svete dobrých a nanej dobrých pohánov. Tento svet je pohanský, ako vo svo- jom myšlení, tak i v živote. Betlehem je pred len dojímavou rozprávkou, Kalvária tytolo- gickou tragédiou. Čnosťou je pre tento svet domé kápanie. Kebo je kňazom lákavého záves- ku vo vzduchu a peklo strašením čertovju kopytom.

Svet, v ktorom žijeme považuje za dobrý ten roční, pri čítaní ktorého sa pohanine, odpo- činone si i keď spĺcahuje skazu v našej duši. Rozvod nie je pre tento svetáčiím nespráv- nym, keď šadkova družá žena Jana nieluje inčo mála, a láska predsa na to dáva právo. Tes- to svet sa uamiava povýšene nad kresťanmi tela, pretože to sú len prejavy bujnej krvi a svodných očí. Šaty nosajú podľa neho za šlohu, aby zakryvali, ale odhalovali. Kresťanom je podľa neho len to, že je spoločensky nadovolent. V takejto atmosfére musí žiť pokrstený človek, kresťan. A on pritom nemá vôbec strach, že sa zakaai. Veď jeho dobrí pohanskí priá- telia, naprosto rozumní ľudia sa této atmosfére doporúčajú. Týchto pohanských priateľov by sme sa mali vlastne báť. To znamená, že sú to sami spustilci. To vôbec nie! Keby ta- kí boli, tak by sme sa ich pravdepodobne nepotrebovali báť vôbec. Nie, sú to slušní poha- nia so slušným pohanským káňľením a nevládnu tomuto svetu špatne. A ovládajú svojiz vply- von prekvaivo silne náš vlastný život. Fernajú naše náklemoniti a averzie, nasadzujú myš- lienky do našej hlavy a kládú slová do našich úst. Pišu pre nás roční, ktoré máme vo svo- jej knihevne, pišu noviny, ktoré domé čítajú. Vydujú našu Katku v gymnáské občianskej náu- ke a nášho Jána de japiou. Kráži v kane, pripravujú televízne prony, tvoria naše vlády a záobujú nás domé čertovju mliekom. Náš učiar a predavačka k nim patria tiež. Nemó- žeme im uniknúť. Ak sa čas od času ustanovine a neopýtame sa sami seba, ako žijeme, ako kresťania, tak skoro siatime, že máme kresťanské dušu sa pohanským svedomím. Čo hovoríme to- muže realistickým roční, tomuto televíznomu programu? Nás acetala naše kresťanské citli- vosť k tomuto všetkým? Mali sme sa pravdu pohanskému spisovateľovi, učiteľovi, predavačovi? Kebole y to všetko také špatné, keby sme si boli vedomí toho, že sa s nami vlastne robí. Ale toho si vedomí nie sme. Všetke to prebieha tak nenápadne a pokra. Veľké množiti sa pre- vliekajú za malé čnosti. Nie sbytočne hovorí Bertanoc: Len veľká krička do nášho života vetupuje hríech násilne, akér pomocou klástva, luti. Praskajú do nášho vnútra ako vzduch nemá tvar, farbu ani vôňu. Rozkladá nás zvnútra./kouice citátu/Keby nepriatelia našu vlie- ru otvorene napadli, kládli by sme im sarkelký odpor. Pred našimi dobrými pohanskými priá- telmi sme však sľožíli strach bez toho, že by sme spocerovali, že sa odohráva bitka. A

A môže to prísť tak ďaleko, že k nim úplne prejdeme. V kresťanstve sme obdržali svetlo viery. Môžeme ho zanedbávať, a ono bude hasnúť tak pomaly, až si naše oči zvyknú na tmu a keď sa jedného dňa prebudíme v tme, ani si to neuvedomíme.

INTERVIEW SLOVENSKEHO BISKUPA JANA KORECA

Na Slovensku pôsobí napriek obmedzovaniu činnosti, alebo práve pre obmedzovania služobnej činnosti stále širšia katolícka bazová cirkev, povedal dopásovateľovi rakúskeho týždenníku Kirche intern-tajne vysvätený biskup Ján Korec. Biskup, ktorý ako penzista žije v Bratislave a nesmie vykonávať verejne ani biskupský, ani kňazský úrad. V rozhovore rozhodne odmietol názor o dvoch cirkvách, ktorý praktizuje štátna moc. Pre nás neexistuje rozdelenie napovolených cirkiev, kňazov a biskupov a tzv. ilegálnu, ktorej nie je dovolené vykonávať službu. Činnosť štátneho dozoru nad cirkvou je veľmi obmedzujúcim faktorom. Kňazi nemôžu robiť nič iné, len slúžiť sv. omšu a trochu vyonávať náboženstvo. Vedľa tejto verejne spútanej cirkvi existuje na Slovensku cirkiev malých skupín a spoločností, ktoré tvoria bazovú cirkev. Táto rozvíja veľmi bohatú a pestrú činnosť a žije intenzívnym životom. Konajú sa modlitebné zhromaždenia, sechádzkyrodín, biblické krúžky a pr. Vo väčšine týchto zhromaždení pôsobia kňazi, ktorým vláda zakázala činnosť, alebo, ktorí boli tajnevysvätení. V tomto roku v zime povedal biskup Korec boli mnohé skupiny mladých lyžovať v horách a s nimi i kňazi, ktorí v lesoch slávil eucharistiu, teda tam, kde majú istotu a kde sú bez dohľadu. K biskupovi Krocovi prichádzajú osobne mnohí inžinieri, študenti, ľud a s vysokoškolským vzdelaním rozhovorom o viere. Prichádzajú do jeho bytu a nevadí im, že ich niekto uvidí, že budú fotografovaní, alebo odpočúvaní. Vláda je teraz akosi trpezlivejšia, prehlásil Korec a poznamenal, že na Slovensku vychádza asi 15 náboženských ilegálnych časopisov, ktoré vychádzajú v náklade 300-500 výtlačkov./rozhovor prebehol 4. 2.1989-pozn.red./Časopisy sa predávajú z ruky do ruky a súčasnej doby majú už i väčšiu technickú úroveň. Vláda neprenasleduje tento druh časopisov už tak kruto ako predtým, pretože je spokojná, že obsahujú len náboženské a nie politické články. ~~Kristus~~ Kristus je dnes medzi nami živý, pokračoval Korec a dodal: Marxizmus je mŕtvy a všetky teórie bez Boha vzniknuté na Západe sú v koncoch. Isteže nemôžeme prehlásiť, že človek bez Boha nemôže byť dobrý, ale prax dokazuje, že bez svedomia, bez Boha je všetko možné. V tomto kontexte biskup Korec upozornil na informácie o väzených osobách, ktoré práve študuje, lebo obsahujú správy o stršnom mučení. Tak jednému väzenému bol na genitálie zaväsený písací stroj, inému bolo vylúpené oko./ide o väzňov z 50.rokov-pozn.red./To je zvieratské, nie zvieratá by niečo takého ani nemohli urobiť. Na každú potrebu jednotlivca i spoločnosti, ako to kedysi formulovali sovietski spisovatelia odpovedá cirkev Kristovými pravdami, pravdou Evanjelia. Cirkev jasne poukazuje na rozdiel medzi dobrom a zlom, prináša určité svetlo, nie všetko, len určité-do tmy. Prípisuje mimoriadny význam tomu, čo hovorí súčasný sv. Otec o ľudskej slobode a jej základných princípoch a právach. Nikto iný dnes nezastáva k týmto najzákladnejším otázkam stanovisko tak múdre, ľudské a s takým vnútorným zaujatím. Na otázku o vnútornej situácii cirkvi v Rakúsku odpovedal biskup Korec, že je dobre informovaný, pretože počúva rakúsky rozhlas. Podľa jeho názoru by bolo dobré viesť kontraverziu v súvislosti s menovaním nových biskupov oveľa diskkrétnejšie. Či nie je možné tieto záležitosti vyriešiť vnútri cirkvi, aby sa zbytočne nedostávali do verejných oznamovacích prostriedkov? Pokiaľ sa jedná o otázky

viery, tak cirkev nie je demokratická, ale menovanie biskupov sa pred tým prevádzalo ináč a tak sa i dnes môže ináč organizovať. No v súvislosti s voľbou biskupa by sa malo dbať na to, aby kandidáti, podobne ako v politike, neboli obklopení sbytočným ohováraním. Je treba mať neustále na mysli, že viera je spoločný základ. Záverom biskupa Korec vyslovil podakovanie zasolidaritu kresťanov na Západe s cirkvou v ČSSR. Povedal, že táto solidarita sa prejavuje i množstvom dopisov, medzi ktorými uviedol napr. dopis biskupa Johanna Webersa, ktoré k namu prichádzajú a sú prirodzenou cestou otvorené a znovu zatvorené.

PRÁTEĽ II

Snad již nikdo z nás nepochybuje o všestranném úpadku naší společnosti. Právě hluboký pesimismus mezi lidmi svědčí o jeho vážnosti. A přece existuje cesta k nápravě. Začíná pochopením skutečnosti, že potíže politické, společenské, rodinné, ekonomické i ekologické mají společný kořen k krizi mravní. Není pravda, že vše záleží na hospodářských mechanismech a životní úrovni. Právě naopak—člověk sám si vytváří podmínky v nichž žije. Proto také není pravda, že o b y ě j a ý j e d i n e c n e m ů ž e n i c z m ě n i t ! ! ! Ale čím začít? Začneme hned od toho nejhoršího. To největší konkrétní ale není jen někde hore ve vedení, ale i přímo mezi námi. Je jím bezpochyby tzv. umělé přerušení těhotenství. Pokud se to někomu zdá divné, je to tím, že nám o tom sdělovací prostředky zamlouvají důležité fakta. Tak nás udržují v představě, že tu jde v podstatě o maličkost, pouhý zákrok na těle ženy, byť poněkud nebezpečný. Toto mlčení je jakýmsi pasivním odporem vůči pesnatkům moderní vědy, které vedou k opačnému závěru: Interrupee je to nejhorší barbarství, jaké se běžně vyskytuje v současné době. Kde se dennívá, že je to projev vyspělosti kulturní ženy, nebo dokonce zodpovědného přístupu k rodičovství, stal se obětí smutného předsudku. A představa, že lidský zárodek je jen něco jako zvíře, nebo součást ženského organismu patří k největším moderním pověrám. Současná věda ví moc dobře, že již početím vzniká nová lidská bytost. V matčím organismu se okamžitě projevuje jako cizí těleso. Tři týdny po početí na vlastní látkovou přeměnu, krevní oběh, srdce bije od 18 dne. Lidský zárodek se již podařilo i fotografovat. V šestém týdnu je možno vidět hlavičku s budoucíma očima, ruce a nožičky. Je možno registrovat činnost mozgu. To vše v době, kdy žena teprve zjistí, že je těhotná.!!! Publikace s těmito informacemi a obrázky u nás existují jen v malém počtu. Například máme dieťaťko. Osveta Martin.1987/ A problem interrupce? Do dělohy je zaveden vražedný nástroj. Je zjištěno, že dítě práť tím dělá prudké pohyby Tluče kolem sebe, uhýbá, otvírá usta jakoby chtělo křičet. Ale vzápětí je roztrháno na kousky., které pak vonku možno rozeznat. Někdy je dítě vyňato celé a provádějí se na něm pokusy. Přitom počet interrupce se u nás téměř rovná počtu porodu. Medivme se tedy lhostejnosti, bezcitnosti, vandalismu mládeže. Tito lidé vyroeli v prostředí, kde se běžně likvidovali jejich vrstovníci. Nebojme se, že nám naši nemocní a stáří budou uměle p ř e r ů š e n y ? ? ? A jak chceme žít v míru, když vedeme sbabělou vyhlazovací válku proti těm najnevinnejším a nám? Proč by se lidé nenášli mezi sebou zabíjet, když dokonce matky dávají zabíjet své děti? Jsou li nám lhostejné naše děti, může nám pak na něčem dobrém opravdu záležet? Přestaňte se tedy bát dětí. Přestaňte se honit za sbytočnostími. Naučme se nacházet to, co je i v této kritické době krásné a užlechlité. To se naučí každý, kdo má skutečný a vytrvalý zájem. Zvláštní

srdce radosti máme ve svých dětech, zvláště jeli ich v rodině víc. Přírodu nezachráníme
 touhou po přepychu a pohodlí. Krizi nezastavíme uzavřením počtu dětí, ale výšeovou ke
 skromnosti a skutečným hodnotám, například děti ke každému člověku bez rozdílu, tedy i k to-
 mu nejmenšímu. Prosíme také ženy, které už interrupci z nevědomosti podstoupily, aby ne-
 klesali na bytí, mají velké možnosti svoji chybu napravit obětavým vztahem k ostatním
 dětem a jiným lidem. Prosíme všechny lidi, kteří pochopí a uzrají malichernost této výzvy
 aby ji také širili dál. Ale nečekejte na druhé. Věnujte vždy více času a zájmu rodinným zá-
 ležitostem - zvláště malí. Situace je tak vážná, že i změna u jednotlivce je velikým pří-
 nosem. Lepší budoucnost nás bude stát obětí. Mějme však odvahu v ni věřit a už teď ji usk-
 tečňovat!

Služba života, Praha.

Apoštolské cesty sv. Otce Jána Pavla II.

Ako je vám isto známe, sv. Otec Ján Pavol II. sa v dňoch 19. a 20. 8. 1989 zúčastnil sve-
 tového dňa mládeže v španielskom Santiago de Compostela. V tejto súvislosti pre získanie
 prehľadu prinášame zoznam apoštolských ciest Sv. Otca, v ktorých sa odraďuje jeho stare-
 stliveosť o Cirkev vo všetkých kútoch našej planéty.

1. MEXIKO - /25.1.-1.2.1979/
2. POĽSKO - /2. 6. - 10. 6. 1979/
3. ÍRSKO - USA - /29. 9. - 8. 10. 1979/
4. TURECKO - /28. 11. - 30. 11. 1979/
5. AFRIKA - Zair, Kongo, Čad, Horná Volta, Pobratie Bloncoviny /2. 5. - 12. 5. 1980/
6. FRANCÚZSKO - /30.5.-2.6.1980/
7. BRAZÍLIA - / 30.6.-12.7.1980/
8. NDR - /15.11.-19.11.1980/
9. PILIPÍNY - ostrov, Guam, Japonsko, Aljaška -/16.2.-27.2.1981/
10. AFRIKA- Nigéria, Benin, Gabon, Rovníková Guinea - /12.2.-19.2.1982/
11. PORTUGALSKO - /12.5. - 15.5.1982/
12. VEĽKÁ BRITÁNIA - /28.5.-2.6.1982/
13. ARGENTÍNA - /10.6.-13.6.1982/
14. ŠVAJČIARSKO - /15.6.1982/
15. REPUBLIKA SAN MARINO - /29.8.1982/
16. ŠPANIELSKO - /31.10. - 9.11.1982/
17. STREDNÁ AMERIKA /Kostarika, Nikaragua, Panama, Salvador, Honduras, Belize, Guatemala,
 Haiti /2.3.-10.3.1983/
18. POĽSKO - /16.6.-23.6.1983/
19. FRANCÚZSKO - Lurdy -/14.8.-15.8.1983/
20. RAKÚSKO - /10.9.-13.9.1983/
21. ĎALŠÍ VÝCHOB A OCHRÁNIA - Južná Kórea, Papua - Nová Guinea, Salazánove ostrovy, Thajsko - /2.5.-12.5.1984/
22. ŠVAJČIARSKO -/12.6.-17.6.1984/
23. KANADA - /9.9.-21.9.-1984/
24. ŠPANIELSKO - Zaragoza, Dominikánska rep., Portoriko - /10.10.-13.10.-1984/
25. LATINSKÁ AMERIKA - Venezuela, Ekvádor, Peru, Trinidad, Tobago - /26.1.6.2.1985/

26. BELGIJKO - Holandsko, Luxembursko, Belgicko - /11.9.-1.5.1985/
27. AFRIKA - Togo, Kamerun, Fehrešie Blonoviny, Stredozem. rep., Kairo, Egipt, Maroko - / 8.8.-15.8.1985/
28. LICHTENŠTAJNSKO - //8.9.1985/
29. INDIA - /1.2.10.2.1986/
30. KOLUMBIA, ostrov sv. Lucie - /1.7.-8.7.1986/
31. FRANCÚZSKO - /4.10.-7.10.1986/
32. ĽALIEK VÍCHOD - Bangladáši, Singapur, Fudži, Nový Zéland, Austrália, Nový Zéland - /18.11.-2.12.1986/
33. LATINSKÁ AMERIKA - Uruguaj, Chile, Argentína - /31.3.-13.4.1987/
34. NEMO - /30.4.-4.5.1987/
35. POĽSKO - /8.6.-14.6.1987/
36. USA-KANADA - /10.9.-21.9.1987/
37. LATINSKÁ AMERIKA-Uruguaj, Bolívia, Peru, Paraguaj- /7.5.-13.9.1988/
38. RAKÚSKO - /23.6.-27.6.1988/
39. AFRIKA-Siababie, Botswana, Lesotho, Swazijsko, Mozambik - /10.9.-14.9.1988/
40. FRANCÚZSKO - Štrasburk /8.10.-11.10.1988/
41. AFRIKA -Madagaskar, ostrov Kuzonien, Zambia, Malawi-/26.4.-6.5.1988/
42. ŠKANDINÁVIA - /Nórsko, Island, Fínsko, Dánsko, Švédsko - /1.6.-10.6.1988/
43. ŠPANIĽSKO - Santiago deCompostela - /19.8.-10.8.1988/
44. Bôte v tomto roku vykoná Ján Pavol II. svoju 44. apoštolskú cestu a to do juho-kórejského Soulu, kde sa zúčastní 44. medzinárodného kongresu.

Ako vieno pôsobenie sv. Otca je možaj široké, neustávajúce preto vo svojich modlitbách, aby sa mohla jeho apoštolská cesta mohla zaradiť i naše vlast. Zároveň pripomíname, že v októbri si pripomenieme 11. výročie jeho pontifikátu a to 16.10. jeho zvolenie a 22.10. slávnostné nastolenie. V tieto dni by sa mohlo patriť zúčastniť sa sv. omše a obetovať ju na jeho česť. Ďalšej iniciatívy sa však nezne odkláň.

Všetkym členom ÚV!

T A J N Ľ I

- Ideologická komisia predkladá všetkým členom ÚV výsledky šetrenia a podvratnej činnosti náboženského disidenta Jeliša, avaneho Nazaretaký. Jeliš pochádza z Nazaretu a je, ako i jeho otec, teológ. Nepovolenský činnosť, za účelom nezákonného zadržovania vykonáva už tretí rok. Vytvoril okolo seba výbor mužov a okolo 70 aktivistov, ktorí pôsobia ako aseriatelia pri masových zhromaždeniach. Š mŕžobou sa má ide neinformovaní nádeľ a jednoduchý ľud. Prehlauje o sebe, že prišiel oslobodiť národ, a že on je spasiteľ, ktorého sľubovali proroci. Vytvorí vraj nové kráľovstvo a on bude kráľom. Konávisťne vystupuje proti vedúcej úlohe strany a ohovára jej členov a funkcionárov, prehlauje, že prišiel zmeniť naše staré zákony. Nebezpečnosť má vyvolávaných zhromaždení je nielen vo vyvolávaní protištátnych nádeľ, ale i v prípadnom vojenskom zásahu "členov nielen preto tomto hnutí, ale i proti nám , a demiankou, že toto všetko tajne podperujeme. Preto navrhujeme tieto opatrenia: Pri najbližšej príležitosti vyláznit Jeliša, postaviť ho pred súd a vyvolať nad ním tretí zartí. Likvidáciou tohto iniciátora neopokojov normalizujeme život spoločnosti, upevníme jednotu a solidnosť strany a ľudu. Spoločnosť sa vráti k činnostej práci, lebo len ona má dáva

možnosti lepšieho napredovania spoločnosti. Musíme potrebovať klud, poriadok a disciplínu, aby sme mohli zabezpečiť bližšie budú. Medvedieho narádaj našu spoločnosť niekoľkým jedincom. Krajinku si rozviesť nedáme. Všetci členovia ÚV sú preto povinní zisťovať uvedľujúce materiály proti Jelíškovi a odovzdať ich predsedovi. Všetko, čo je tu zapísané, je nutné zachovať v prísnej tajnosti, aby sa ľud proti nám nezabránil.

Ukáľka 21:

/Fotička od Josefa Slováka/

Kaľfák v.r.

predseda ÚV

K E Ě N A V Ě T Í V I Š J E Ě Í Š A . . .

Milí čitateľ! Kolikrát denne prejdeš okolo kostola v Kolnae väčšou nepozbláň, možno máš práve 5 minút času. Čo keby si išiel navštíviť svojho najvernejšieho priateľa v svätostánku. On tam čaká, kedy prídeš, pozdraví ňo, poprečie o milosti, ktoré ňi môže dať len on. Trebárs touto modlitbou:

Drahý Spasoteľ!

Nieť mnoho času v tomto zhone života. Ale nechcem ňa obiať, a preto som prišiel na malú ohvľu som ňu Tvojmu Svätostánku na poklonu. Buď pozdravený Pane Ježišu, môj pomocník a najväčejší vaeer.

Ty si moja viera, nádej a láska.

Ty si moja sila, Bože, ty si môj veden,

Ty si môj cieľ.

Verím, že si na oltári prítomný, a že všade prijímaš táto malú službu mojej akromnosti. Pošehaj mňa a všetkých mojich milých. Pošehaj moju prácu. Daj mi stálostí a pevného charakteru, aby som nepodľ hol pokušeniam, ale vzoren sa choval vičný a vaeerde na tvoju všediu čosť a slávu a na moje dobro. Klaniam sa ňi, Bože, tu skrytý. Spravádzaj moje kroky. Amen.

Š A Ě T Í N 1 9 8 9 .

Slovenako sa stáva päťniedkym národným Táto otázku si bolo možno položiť i overiť v dňoch 16. a 17. septembra 1989 pri páti k Edeobolostnej Panno Márii v Šaťtine. Komar páte i jej obsah, oficiálny program naznačovali národný obsah, veť na programe participovali viacere diecezy a mali sa na nej podieľať i všetci biskupi ako štátnym súhlasom na Slovenku. Páť bola vlastne zahájena už v piatok, kedy maskhyatrický biskup Josef Ferance sľdžil o 10.00 av. omšu. Predpokladalo sa, že v sobotu vo večerňých hodinách bude av. omšu celebravať spišský biskup otec Tondra, ten sa však so sdravetňých dôvedov opravvedil. Závorečnú, slávnostnú av. omšu celebraval prinas slovenskej prívencie, otec arcibiskup Ján Sokol. Tak ako už v posledňých rokoch býva dobrýa svykon, i tu pátnici prichádzali už v sobotu v popoludňajších hodinách a postupne zapľali baziliku i okolité priestranstvá. Bazilika ich vítala sva obrnená železnýa ločenia, ktoré zakrývalo celý portál hlavného vechodu, po ktorého ľavej strane bolo navonensé umelstvo Ľirku, nad ktorým sa z ločenia vypínala prečudovaná konštrukcia, a technického hľadiska pre potreby ločenia, úpravy fasády baziliky úplne nepotrebná. Ľnehi vericei preto s počudevaním prechádzali okolo a tipovali možnosťou použiťia. Rozuzlenia záhady však prišle až ráno, keď v hemilii na av. omši kľez poukázal na prípravu oltára pred bazilikou, ktoré však boli niekým pozastavené. Pokiaľ tento postup ne-

vychádzal zvnútra cirkvi, potom ho možno kvalifikovať, len ako hrubé, neodôvodnené a nepodstatné zasahovanie do priestoru a organizácie púte. Zarádajúc na tú vecičku je, že sme si natakli - maličkosti - už tak zvykli, že ich dokážeme nasať najvyššie registrovať, a to je všetko. Nočný program bol rozdelený podľa jednotlivých diocéz, a tak od 18.00 do 21.00 hod. bol realizovaný spišskoudiecézou a potom v prav. dvojhodinových intervaloch farnosťou bratislavskej Trnavky a diocéz Košice, Nitry, Trnavy, Bošavy Banská Bystrica, pričom v sobotu o 18.00 hod. a 22.00 hod. a v nedeľu o 5.00 hod. a 8.00 hod. bol doplnený sv. omšami. Veľmi však možno povedať, že bol upravený na solídnej duchovnej selektnej úrovni i umelckej úrovni. Otvorenou otázkou však ostáva, či práve táto forma organizovania nočného programu je tá najvhodnejšia, svišť, keď muži mladí veriaci sa realizovali vo svojich spontánnych programoch pred bazilikou, v dňoch už typických kruhoch o počte shruba 500-700 ľudí v strede s viacerými doprevádzajúcimi hudobníkmi - gitaristami. Podľa vyjadrenia mnohých prítomných tu prebiehali programy sviate, i keď nadosahujúce požadovanú duchovnú hĺbku, pre ktorú, a to treba priznať nie javytvorené náskvátne prostriedky a podmienky. Zlé jazyky dokonca tvrdia, že tieto programy sú dobré už len pre to, že nie sú censúrované a vjadrujú to, že mladí ľudia momentálne prežívajú a pacifujú. Účastníci nočného programu, ktorých sa tu sčítalo s hruba 10-15 tisíc sa v jednej chvíli spojili a to pri programe prebiehajúcom v bazilike približujúcom a objasňujúcom základné symboly slov. národa, ktorými sú sdebolestná Panna Mária, ako patrónka Slovenska, slovenský znak - dvojzruncový kríž na trojvrší - na podporu ktorého bolo preditné i vyhlásenie Matice slovenskej, podpísané jej predsedom - Vladimírom Mináčom, slovenská nástava a slovenský hymna, pričom celý program bol prebávaný starými slovenskými piesňami /Otče náš, vyalyš nás..., Bolo čas rúčil..., Kto sa pravdu horí.../ a časť potleskom. Záver tohto programu dvíhajúceho tak s internacionalizovanú národnú povvednosť vyjadroval nádej, že i slovenský národ pod ochrannou svojej patrónky sa stane moderným a kultúrnym národom uprostred európejskeho spoločenstva národov. K neporným pozitívum šaštínskej púte patrí i účasť menších skupín z Čiech, Moravy, Poľska, Rakúska a Talianska, dín šaštín, i keď postupne a pomaly, ale predsa dostáva nadnárodný charakter. Veria že tieto veriaci zo Slovenska tento prejav sympatií nielen vítajú, ale i oplácajú svojou účasťou na púťach v Morave, Čechách, Poľsku a inde v rámci svojej možnosti. Je však na škodu veši, ak práve prei posrave týchto menších vzdialených bratov sklame inak po celú noc perfektné pripravované osvetlenie, tak ako sa to stalo nášou požádkou bratovi v šaštíne. Refungujúce mikrofóny a reproduktory sa už pomaly stávajú nášťastvudníčného všílieho skronašenia veriacich na Slovensku. V šaštíne sme však trnavskí ve iaci vysvetlili, že slyhanieteckúky počas nočného slávnostného monovania ota arcibiskupa bola upravená, tým, že zosilovač naspáčil, pretože pracovníci ČST pošliadali o napejanie na ich zdroj. Otdaka, či išlo onáhedu, alebo zmer pracovníkov tševízne ešte šaká na svoju odpoveď, dšfane, že aj toj sa dšonodokážne, ako i odpoveď na dšvody slyhanie tabeniky pri posrave poľského brata v šaštíne. Nedeľné vyvrcholenie púte boli nielen slávnostné, ale i radostné. veš šaštínska bazilika a asi 45 tisíc veriacich po prvýkrát na týchto miestach v ktorých privítali prízasa slov. privincie, ota arcibiskupa Škola, ktorý sa iz v hočilil pošakoval sa sdiľthy, sponemal nových biskupov a vyjadril nedei iným i nášer, že evanjelizácia Európy bude na Slovensku pokračovať v duchu mariánskeho roka a v duchu mariánskej šety, tak tradičnej a všítaj v tomto národe. Pošobne, ako sa púť začalo o dšň skšr, bola i završčená vponedok o 9.00 h. sv. omšou aprávu nášťastnej fernosti, kt. bola obetovaná anchorých

NEBUDE PANNA MÁRIA SKLAMANÁ ?

keď ťa nenájde, milý čitateľ medzi svojimi dieťkami modliacimi sa cez týždeň ruženec? Minulý rok sa jej zdalo, že prídeš, iba keď niečo potrebuješ, keď ti "prihára." Dokáž jej teda, že ju máš naozaj rád, že si jej dobrým idetatom. Vari si už niekedy počul, že byti ona odpovedala na tvoje prosby takto: Dnes idem ku krajčírke. Mám sa veľa učiť. Zajtra píšeme písomku. Júj, dne je dobrý film. Akurát sa chystám na rande. Dnes som pozvaná na diskotéku. ? Nie, to sa nikdy nestalo. A vari jej nemáš za čo poďakovať? Verím, že áno, a tak verím i v to, že v pondelok sa strhne pred zákrstím zvada, kto sa bude modliť.

Pondelo, Utorok, Streda..... o 16,45.....františkánkay kostol

Štvrtok, Piatok, Sobota..... o 17,45.....farský kostol

Nedeľa.....o 10,00.....farský kostol

RUŽENCOVÁ PANNA MÁRIA, ORODUJ ZA NÁS!!

ÚMYSEL APOŠTOLÁTU MODLITBY NA MESIAC OKTÓBER

Za kandidátov na kňazstvo a reholný život, zvlášť za tých, čo sa pripravujú vykonávať službu v mladých cirkevných spoločenstvách.

Srdce Ježišovo, požehnaj misionárov a požehnávaj ich apoštolát.

DÚŠOK SMIECHU NA ROZLÚČKU

Pred nebeskou bránou netrpezlivo klopú na dvere kňaz a šofér autobusu, ktorý bol večne nevrlý, nahnevaný a rád nadával. Po čase vyjde sv. Peter, šoféra bez váhania vtiahne dnu ale kňazovi povie:

- Priateľu, veru ty sa ešte musíš vrátiť do očistca.

Kňazovi sato nejako nezdá, nuž sa opýta:

- Ako to, že tento šofér, ktorý nikomu pekného slova nepovedal tam môže hneď vojsť?

- Nuž to je tak, vysvetluje sv. Pter, v autobuse tohto šoféra sa modlili všetci ľudia do jedného, ale na tvojich kázňach každý spal!